Arvingen til Skjoldborg

Spændende og livfuldt Folke-Skuespil
om Spioneri og Kærlighed.

Dansk Sensations- og Udstyrs-Film,
optaget af „Fotorama".

6 Akter — 100 Optrin.

Filmen er skreven af Forfatteren til „Ved Fængslets Port"
o. a. virkningsfulde Kino-Skuespil.

Instruktør: ALFRED COHN.

Særlig Spænding og Mystik
omgiver Spejlet paa
Skjoldborg Slot og
Spionens Kammer
i Skovstrup
Mølle

TRYK: BUSCK & PETERSEN
AARHUS

Gode Venner Lille Svend og hans Farfar, den gamle Greve.

PERSONERNE:

Adam, Greve af Rosenschiold **Albert Price**
Jørgen, hans Søn . . . . . **Schack Jensen**
Niels Holt, Møller. . . . . **Axel Strøm**
Grete, hans Datter. . . . . **Gyda Aller**
Lille Svend . . . . . ***
Baronesse Tarnowa . . . **Gerda Tarnow**

Beloff } udenlandske **Bernh. Lehmann**
Kalnocki } Officerer **Hans Starck**
Normann, Stabsadjutant **August Wehmer**
Jens Larsen, Fisker . . **Georg Christensen**
Hans Kone . . . . . **Doris Johannessen**
Mikkel, Møllersvend . . **Carl Knudsen**

Badegæster, Officerer, Soldater, Zigøjnere, Tjenerskab osv.

*** Denne Rolle udføres af den samme lille Dreng paa 2¼ Aar, som har spillet „lille Ole" i Succes-Filmen „Den sorte Familie".

23/4 14.

Grevens og Grevindens Indtog paa Skjoldborg.

Den gamle Greve *Adam af Rosenschiold*, Besidder af Herresædet Skjoldborg i Kongeriget Nordia, er Enkemand; hans eneste Søn er den unge Grev *Jørgen*.

En Dag, da denne er ude paa Jagt, stifter han Bekendtskab med den smukke og friske *Grete*, en Datter af Møller *Holt*, som ejer en Mølle i Landsbyen Skovstrup, et godt Stykke Vej fra Skjoldborg; den unge Adelsmand bliver stærkt indtaget i den nydelige Møllerdatter, og snart gaar der næppe en Aften, uden at han og hun mødes og sværmer i Slottets vidtstrakte Park. Grev Jørgens Forhold til Grete Holt opdages imidlertid af den gamle Greve, der, heftig fortørnet over en saadan Mesalliance, ufortøvet sender sin Søn ud paa en lang Udenlandsrejse, for at han i fremmede Omgivelser skal glemme sin taabelige Forelskelse.

Den strænge Faders Haab gaar for saa vidt i Opfyldelse, som Grev Jørgen, da han opholder sig ved et mondænt Badested, bliver overordentlig charmeret i en sydlandsk adelig Æventyrerske, Datteren af en forgældet Baron. Baronesse *Tarnowa* — saaledes er hendes Navn — udfolder hele sit Koketteri for at faa Grev Jørgen til at erklære sig; længe mislykkes disse hendes Bestræbelser, men da kommer der en Dag et Brev fra Grevens Fader, hvori denne lader ham vide, at Grete Holt har bragt et Barn til Verden — et Barn, som imidlertid er død straks efter Fødslen.

„Du er nu helt løst fra enhver Forbindelse med dette Pigebarn!" skriver den gamle Greve — og svag af Karakter som Grev Jørgen er, gaar han uvilkaarlig ind paa denne Tankegang. Han føler sig med eet fri for det Tryk, som længe har tynget ham, og hans første Skridt er at anholde om Baronesse Tarnowas Haand.

Hun giver ham sit Ja, og kort Tid efter staar deres Bryllup.

Det nygifte Par bliver — efter gamle Grev Adams bestemte Ønske — foreløbig i Udlandet. Efter endt Bryllupsrejse tager Grev og Grevinde Rosenschiold Ophold i Paris. Her modtager Greven en Dag et Telegram, som meddeler

ham, at hans Fader pludselig er død; han maa altsaa straks rejse hjem for at overtage sine Fædres Gods.

Denne Hjemrejse kommer Grevinden højst ubelejlig; hun befinder sig som Fisken i Vandet i Verdensstadens festligt straalende *high-life*, og intet forekommer hende mindre tillokkende end at skulle gemme sin Ungdom og sin Æventyrlyst hen i en skummel Borg deroppe i det ukendte Land i Norden. Med Hænder og Fødder modsætter hun sig sin Mands Beslutning, og han faar nu fuld Vished for — hvad han allerede længe har frygtet — at hendes Hjerte ikke ejer en Gnist af Kærlighed til ham; det huser kun Nydelsessyge og lav Beregning.

Imidlertid — han sætter sin Vilje igennem — de rejser hjem til Skjoldborg.

Den unge Grev Jørgens Møde med Møllerens smukke Grete.

Her gør Grevinden sig inden ret længe almindelig hadet af Slottets Tjenerskab, der til Gengæld omfatter den unge Greve med den varmeste Sympati.

Som en ensom Mand gaar Grev Jørgen om i sin Fædreneborgs Sale, hvor alt minder ham smerteligt om den Fader, han har mistet.

Gang paa Gang griber han sig i at længes efter den unge og yndige Kvinde, han engang havde tænkt sig som sin Hustru — men Faderens Brev om det døde Barn rinder ham i Hu og afholder ham fra at knytte det bristede Baand paany. Og desuden — Grevinde Tarnowa har jo Krav paa hans Troskab, et Krav, som han hverken kan eller vil krænke. Anede han, at der bag Spejlet i hans Arbejdsværelse — i et hemmeligt Skab, hvis Gaade kun den gamle Greve kendte — gemmes et Dokument, hvori hans Fader før sin Død, greben af Samvittighedsnag, har bekendt, at Møllerdatterens Barn *ikke* er dødt, men kun sat i Pleje hos fremmede . . . ja da vilde hans Liv sikkert tage en anden Retning; men om denne Hemmelighed aner Grev Jørgen jo intet, og derfor murer han sig inde i Sorgen over sit fejlslagne Ægteskab.

* * *

Grevinde Tarnowa, som kun i Festernes Brus finder Livets sande Mening, gør snart Skjoldborg til Midtpunktet for Provinsens Selskabsliv, og skønt hun véd, at hun krænker sin afdøde Svigerfaders Minde og derigennem sin Mands Følelser paa det dybeste, forbereder hun en stor Fest, som skal fordunkle alt, hvad Omegnens Aristokrati nogensinde har været Vidne til. Sin Ægteherres Forbud byder hun Trods — snart afholdes i Slottets Park en straalende, munter

Beloff telefonerer til sin Kammerat om Grevinde Tarnowas store Kup.

Kostumefest, ved hvilken Værtinden viser sig som den kaadeste Bacchantinde, der udfører de dristigste Danse for sine Gæsters Skare.

Blandt de indbudte er ogsaa en Landsmand af hende, som hun har mødt paa en af sine Rideture; hans Navn er *Beloff*, og han er efter Sigende Kunstmaler; paa en Studierejse har han taget foreløbigt Opholdssted i den smukt og frit beliggende Skovstrup Mølle. Beloff gør et stærkt Indtryk paa Grevinden, og uden at ænse Pligtens Bud og Hensynet til sin Værdighed bliver hun hans Elskerinde.

En Aften silde, da hun aflægger et Besøg i Møllen hos Beloff, hænder der noget besynderligt: hun opdager, at hendes Elsker ved en hemmelig Telegrafledning staar i Forbindelse med Omverdenen! — Hvad betyder dette?! — Da betror han hende sin Hemmelighed: han er Officér, Militærspion, og opholder sig her paa Egnen for i Samarbejde med en Kammerat, der har

logeret sig ind i Fiskerlejet Strandby — just hos den Fiskerfamilie, hvor Møllerdatterens Dreng er sat i Pleje — at planlægge en Række Foranstaltninger, som skal sikre hans Fædreland Herredømmet over det i Krigstilfælde uhyre vigtige Farvand ved Strandby.

Grevinde Tarnowa er straks rede til at gøre fælles Sag med Beloff, og da hun erfarer, at Mobilisering er paabegyndt, og at det for Spionerne drejer sig om at faa Fingre i Mobiliseringsplanerne — da melder hun sig øjeblikkelig parat til at hjælpe dem i dette dumdristige Forehavende. Snart har hun sin Plan færdig, og allerede den næste Aften skrider hun til Værket. Forklædt som Zigøjnerske køber hun sig Adgang til en Zigøjnerbande, der har slaaet Lejr tæt udenfor den Landsbykro, hvor Stabens Hovedkvarter findes, og ad

Spejlbilledet!

denne Vej lykkes det hende at komme i Lag med Stabens Adjutant, i hvis Værge de eftertragtede militære Dokumenter findes. Denne Officer lokkes ind i et af Zigøjnerlejrens Telte, og her lister hun de vigtige Papirer fra ham.

I Huj og Hast gaar Turen nu pr. Automobil til Møllen, hvorfra den anden Spion faar telefonisk Underretning om det store Kup; han er imidlertid gaaet om Bord i et Skib, som Spionerne har købt til Oplagssted for deres Spræng-Miner, og som er sat i Lednings-Forbindelse med Skovstrup Mølle.

Men hvad hverken Grevinden eller hendes Elsker aner, det er, at hvert Ord, Beloff siger til sin Kammerat, opfanges af fremmede Øren: Møllerens Datter er vaagnet og er resolut klatret op paa Møllevingen for at komme til Kundskab om, hvilke mystiske Ting der foregaar deroppe i Møllen. Et Tilfælde leder hende paa Spor efter, *hvem* den tilslørede Dame er, som besøger hendes Faders Logerende — og endnu før Dagen gryer, har den kække Grete spændt for og kører rask til Hovedkvarteret, til Adjutanten. — Faa Øjeblikke efter suser Stabens Automobil henad Landevejen, der fører til Skjoldborg. Ankommen til Slottet lader Adjutanten Grete holde Vagt i Slotsgaarden, medens han selv svinger sig ind ad Vinduet til Grevindens Paaklædningsværelse; i det tilstødende Sovegemak er Grevinden nylig gaaet til Sengs — nu vaagner hun ved Støjen og aner Uraad; i Hast kaster hun en Peignoir over sig og flygter ud i Slottets Korridorer — Adjutanten bagefter med ladt Revolver. Hun gemmer sig i Grevens Arbejdsværelse, men Forfølgeren finder hendes Skjulested, river Døren op og sender en velrettet Kugle efter hendes Skikkelse . . . Et Brag, en Raslen af Glasskaar — Skuddet kar knust det store Vægspejl — det var ikke Grevinden, det var kun hendes Spejlbillede, han sigtede imod!

Atter lykkes det hende at undslippe; hun iler ud af Slottet, kaster sig i Adjutantens ventende Automobil og suser af Sted.

* * *

Grev Jørgen af Rosenschiold har i nogen Tid opholdt sig i Hovedstaden i et politisk Anliggende. Netop denne Morgenstund vender han tilbage til sit Slot. Hvor forbauset bliver han ikke, da han ser Møllerens Datter staa under Grevindens Vinduer! I forvirrede Ord fortæller hun ham, hvad der er paa Færde — og fulgt af hende stormer Greven ind i Slottet. Han træder just over sit Arbejdsværelses Tærskel i samme Nu, som Skuddet drøner i Morgenstilheden.

Møllersvendens Kamp med Flammerne.

Og se — ved Skuddet giver Spejlets Mekanisme sig til at virke! Døren aabner sig, og paa en Hylde derinde bagved finder Grev Jørgen blandt andre Papirer ogsaa det Brev, som hans Fader i sin Tid har skrevet for at gøre godt, hvad han forbrød. Jublende trykker den unge Greve Grete Holt i sine Arme: „Vort Barn lever!“ — og inden en Time er forløbet, er *lille Svend* hentet fra sit Plejehjem og bringes nu hjem til Møllen, til sin Bedstefa'r!

Grevinde Tarnowa har skyndt sig at alarmere sin Elsker, Spionen, og i den stjaalne Automobil er Parret flygtet ad Kysten til. Undervejs er de imidlertid bleven opdagede af Stabsadjutanten, som — efter telefonisk at have beordret en Deling Dragoner til Møllen — selv til Hest er paa Vej sammesteds hen. Han forfølger nu den flygtende Automobil, men dens Forspring er for stort, og det lykkes Grevinden og Beloff at svømme ud til Skuden, hvor deres Medskyldige, Løjtnant Kalnocki, tager imod dem, og hvor de alle tror sig i Sikkerhed.

Grev Jørgen er imidlertid gaaet op i Møllen for at undersøge det Rum, som har huset den farlige Spion. Herop kommer nu ogsaa Møller Holt med sin Datter og hendes lille kække Gut.

Drengen faar straks Lyst til at lege med de mange underlige Sager, Beloff har udstyret Kammeret med, og tilsidst finder han paa at dreje paa et Haandtag, som synes ham et herligt Stykke Legetøj.

I samme Nu farer de sammen, alle som een — et drønende Brag har lydt! Det er Skibet, der er sprunget i Luften i det Øjeblik, lille Svend sluttede Strømmen!

Men — der er sket mere end det! Ved en Kortslutning er der samtidig opstaaet Ild i den straatækte Mølle, og snart er alle Udgange spærrede af Røg og Luer.

Her er gode Raad dyre. Med megen Møje reddes Barnet ud igennem en højtsiddende Luge, og takket være Stabsadjutanten, der i sidste Øjeblik ankommer med sine Folk, frelses ogsaa de Voksnes Liv. — Frygteligst er den Fare, der truer Møllersvenden; Varmen fra det mægtige Baal tvinger ham til at gaa opad, helt ud paa Vingerne... Som ved et Mirakel undgaar han Døden.

* * *

Men over Skjoldborg Slot rinder Solen op: Lykken holder sit Indtog i Grete Holt's og hendes lyslokkede Drengs Følge.

Lj. og E. St.

FOTORAMA

Handlingen foregaar hovedsagelig i Kongeriget Nordia — paa Grevskabet Skjoldborg og i dets Nabolag (Skovstrup Mølle og Fiskerlejet Strandby). — En Del af Optrinene spilles dog i Udlandet — især ved et mondænt Badested.